

Jak Ukrajina po nelítostném ruském útoku v Soledaru utrpěla ponižující porážku

 tadesco.org/jak-ukrajina-po-nelitostnem-ruskem-utoku-v-soledaru-utrpela-ponizujici-porazku

Bojovníci Wagner Group zcela obklíčili donbaské město Soledar a nyní čistí rozsáhlou síť tunelů a solných dolů, prohlásil šéf soukromé vojenské společnosti Jevgenij Prigožin.

Tato zpráva přišla po týdnech intenzivních bojů v oblasti, kterou zdroje obou stran, ale zejména ty, které jsou pro-kyjevské, označily za „mlýnek na maso“. Navzdory trvalému, i když pomalému ruskému postupu se ukrajinské úřady rozhodly neustoupit i za cenu obrovských ztrát.

„Chci připomenout, že Soledar byl plně osvobozen a vyčištěn od jednotek ukrajinské armády,“ uvedl Prigožin v prohlášení ve středu večer. „Ukrajinské jednotky, které se odmítly vzdát, byly zničeny.“

Prigožin odhadoval, že 500 ukrajinských vojáků zemřelo v závěrečných fázích bojů poté, co je obklíčily Wagnerovy síly. Toto číslo zemřelých je navíc k těm, kteří zahynuli již dříve.

„Celé město je poseté těly ukrajinských vojáků,“ řekl.

Zatímco na západním předměstí Soledaru je stále slyšet střelba, nyní je jasné, že ruské síly vyjdou jako vítězné. Vítězství způsobí zhroucení 70 km dlouhého úseku kyjevské obrany.

Sázka

Soledar je konglomerát několika osad založených kolem solných dolů a železničních stanic. V roce 2001, kdy Ukrajina naposledy provedla sčítání lidu, zde žilo kolem 13 000 obyvatel. Město se táhne podél pravého břehu řeky Bachmutka od jihovýchodu k severozápadu.

Koncem roku 2022 se stala nechvalně známou městskou válečnou zónou. V mírových dobách však byla známá jako největší zdroj minerální soli ve střední a východní Evropě, pokrývající asi 80 % potřeb Ukrajiny. Hlubinné solné doly také udělaly ze Soledaru turistickou a rekreační destinaci s prohlídkami jeskyní.

Město a jeho průmysl však měly ještě svůj druhý vojenský účel, jak bylo pro Sovětský svaz typické. V případě Soledaru bylo několik jeho vyčerpaných dolů použito jako prostorná a bezpečná vojenská skladiště.

Minulý rok se tento dříve přehlížený aspekt Soledaru stal jeho nejvýznamnějším rysem. Výroba soli se zastavila a sádrárna přestala fungovat; jedinými návštěvníky pak byli ukrajinští vojáci – rozšíření astmatu byl tím nejmenším problémem.

Solný důl Artemsol s muzeem těžby soli a sanatoriem v hloubce 288 m v Soledaru.

Strategické pozice

Soledar se stal ohniskem ruských útočných operací loni v květnu poté, co jednotky obsadily Popasnaju a prolomily první linii ukrajinské obrany. Ukrajinské velení proměnilo město v hlavní část své druhé obranné linie, úsek opevnění podél linie Dzeržinsk – Bachmut (Arťomovsk) – Soledar – Seversk.

Až do začátku srpna pokračovaly boje kolem Soledaru: ruské síly byly zaneprázdněny odříznutím ukrajinských sil poblíž Severodoněcka a Lisičanska a postupně postupovaly k Soledaru a Artyomovsku, přičemž se cestou zmocnily opevnění u Pilipchatino a Pokrovskoje. Do bojového prostoru se postupně přesunuly jednotky Wagner a 6. kozácký pluk Luhansk. Ruské jednotky se těšily nesporné převaze, pokud jde o dělostřelectvo, ale na obzoru se rýsovaly určité první známky „hladu po municí“.

Rusové nebyli schopni proniknout ukrajinskou obranou hned na první dobrou. Vojáci, vyčerpaní po dlouhé operaci k osvobození celé Luhanské lidové republiky (LPR), se nedokázali dostat přes početnou přesilu ukrajinské síly.

Ukrajinskou obranu v oblasti tvořila 93. mechanizovaná brigáda podporovaná četnými jednotkami sil územní obrany. Druhou linii tvořila 24. mechanizovaná brigáda, která utrpěla ztráty během dřívějších bojů v Popasnaji. Dohromady tyto síly stačily k odražení útoků podél většiny linie Arťomovsk-Soledar-Lisičansk, což je úsek opevnění, který do prosince proražen nebude – vývoj, který by nakonec pro Ukrajince ale znamenal porážku.

Přesto se v létě 2022 ukrajinská obrana v oblasti udržela natolik, že se jeden z předních ukrajinských mediálních mluvčích, Aleksej Arestovič, chlubil, že Rusové nezaujmou jediné ukrajinské město za Lisičanskem, včetně Arťomovska a Soledaru. Frontová linie se stabilizovala a armády přešly na poziční válku. Na zemědělské půdě Donbasu jsou pole oddělena pásy stromů, aby se zabránilo erozi půdy; tyto pásy byly opevněny a použity jako opěrné body. Ruská

vojska bojovala a odtrhla zemědělskou půdu dál od Ukrajinců, 500 metrů najednou – k dosažení rozhodujícího průlomu však bylo zapotřebí nekonvenčního přístupu.

Do té doby se ruské útočné skupiny pod krytím dělostřelecké palby pomalu, ale vytrvale propracovávaly ukrajinskou obranou. Jejich první úspěšnou operací, která znamenala počátek bitvy o Soledar, bylo dobytí sádrovce Knauf Gips počátkem srpna 6. kozáckým plukem armády LPR a jednotkami Wagner. Poté se s využitím závodu jako opěrného bodu ruské síly zapojily do měsíců bojů v jižní části města, která se skládala ze soukromých rezidencí, několika bloků vícepodlažních obytných budov, sádrového dolu, lomu a továrny na žáruvzdorné materiály.

Boje se vlekly po zbytek léta až do podzimu. Po stažení z Charkovské oblasti a Krasného Limanu začala nová přetahovaná o Peski, Marinku a Avdějevku. Později se ruská armáda stáhla z Chersonu, podařilo se jí však udržet Svatovo. Situace kolem Soledaru a Arťomovska se mezitím nezměnila. Wagnerovy síly ve spolupráci s jednotkami z republik Donbasu a za pomoci ruského letectva a dělostřelectva položily základy pro úspěšné prolomení vícevrstvé ukrajinské obrany.

Čerstvé posily

Co konečně dalo věci do pohybu bylo rozhodnutí skupiny Wagner zaměřit se na útočnou taktiku a zvýšit počet jedinců ve svých řadách. K získání přílivu čerstvé krve použila několik přístupů. Za prvé,

přátelská média vytvořila celou subkulturu – chválila skupinu Wagner jakožto vedoucí vojenskou sílu a učinila službu v jejích řadách za žádoucí. Tato propagační úsilí řídili vojenští blogeři (často sami Wagnerovi veteráni), novináři, hudebníci a umělci a určitě jim pomohl otevřený šéf skupiny Prigožin.

A když Rusko vyhlásilo částečnou mobilizaci, někteří způsobilí muži se rozhodli, že bude lepší jít do války sami, než sedět a čekat na předvolání. Dobrovolnictví vám totiž dalo jedno privilegium: Mohli jste si vybrat, ke které síle se přidáte. Wagner byl jednou z nejlepších možností.

Za druhé, bylo rozhodnuto zahájit nábor mezi vězni. Při dodržení přísné disciplíny jim bylo nabídnuto rovné zacházení s ostatními vojáky a šestiměsíční smlouva, po které bylo přislíbeno, že budou omilostněni a jejich trestní rejstřík vyčištěn. První jednotka složená z takových dobrovolníků vyrazila na frontu v červenci a ti, kteří přežili do ledna šli domů, jak ukazují videa zveřejněná přidruženými médii.

Celý podnik by nebyl tak efektivní, nebýt výcvikového systému, ve kterém byly útočné jednotky na tuto roli skutečně připraveny, aniž by se ztrácel čas na další dovednosti, které by byly v tomto kontextu k

ničemu. Dalším faktorem byl Wagnerův systém řízení boje, který umožňoval koordinaci mezi mnoha malými skupinami.

V prosinci se útočné jednotky v Artyomovsku osvědčily a prolomily ukrajinskou obranu jižně od města. Ukrajínští velitelé museli na frontu posílat brigádu za brigádou, přičemž ztráceli příležitosti v jiných oblastech.

Cesta k vítězství

Přední linie v Soledaru postupovala na sever poměrně pomalu. Ukrajinská armáda ale utrpěla ztráty. 93. mechanizovaná brigáda, která v srpnu zastavila Rusy u Soledaru byla tak těžce zasažena, že ztratila bojovou účinnost a byla stažena k získání posil.

Nahradila ji 128. horská útočná brigáda, která měla být vyřazena z boje k doplnění po těžkých bojích na pravém břehu Dněpru v Chersonské oblasti. Ukrajinský generální štáb ale musel čerpat ze záloh, než byla postavena proti Wagnerovým útočným jednotkám v Bachmutskoje a Soledaru, takže nebylo dost času na doplnění 128. brigády.

V druhé linii se boje podél boků zintenzivnily. Rusové začali průmyslovými oblastmi Artyomovsk postupovat vpřed a otevřeli tak možnosti pro přesun na jižní okraj Soledaru a útok na Jakovlevku ze severu.

Jakovlevka byla obsazena 18. prosince, což umožnilo další postup směrem k Soledaru. Ukrajinci podnikali řadu protiútoků a snažili se využít dřevěné pásy v polích ke své obraně. Pád Jakovlevky byl zlomový bod, který definoval budoucí úspěch v Soledaru.

Jiná byla situace v průmyslové oblasti Arťomovsk. Útočná operace se zastavila poté, co se frontová linie posunula o několik kilometrů dál od dálnice. Ukrajinská vláda a západní média to označily za vítězství a tvrdily, že Rusové evidentně nebyli schopni obsadit Arťomovsk a museli přesunout pozornost na menší cíl – Soledar. Ve skutečnosti však byly bitvy v Arťomovsku a Soledaru propojeny.

Postupem na východ od Arťomovska získala skupina Wagner převahu a mohla zaútočit na Bakhmutskoye. Od léta procházela obcí frontová linie a rozdělovala ji na dvě části, přičemž ukrajinské ozbrojené síly zřídily opevněný prostor v místní škole a skladech výstroje v její severní části. Poté události nabraly rychlejší spád. 26. prosince byli Ukrajinci vyhnáni ze školní budovy a 9. ledna bylo Bakhmutskoye téměř osvobozeno a ruské bouřkové jednotky se přesunuly na nádraží Dekonskaja.

Mezitím ukrajinská obrana v Soledaru utrpěla operační krizi, posádka umístěná ve městě zaútočila na jižním a severním křídle a již tak nebyla schopna zastavit ruskou ofenzívu. Kyjevské jednotky byly podle Arestoviče vyčerpané, někteří bojovníci prchali ze svých pozic.

5.ledna se projevila krizová obrana Ukrajiny, když se její síly stáhly z jižní části města. 6. ledna vypukly boje v areálu solného dolu č. 1-3, který se nachází v centru města. Následující den tam byla z Arťomovska přesunuta ukrajinská 46. letecká brigáda, jedna z nejčerstvějších jednotek na bojišti, aby posílila obranu – nebo ve skutečnosti spíše kryla ústup kyjevských stíhačů.

Dne 9. ledna Prigozhin oznámil, že se bojuje o kontrolu nad obecními budovami Soledaru. Do 10. ledna Rusové ovládli centrum města a obklíčili ukrajinské jednotky, které neustoupily do západních částí Soledaru. Poté dostali čas do půlnoci, aby složili zbraně.

Co se stane dál?

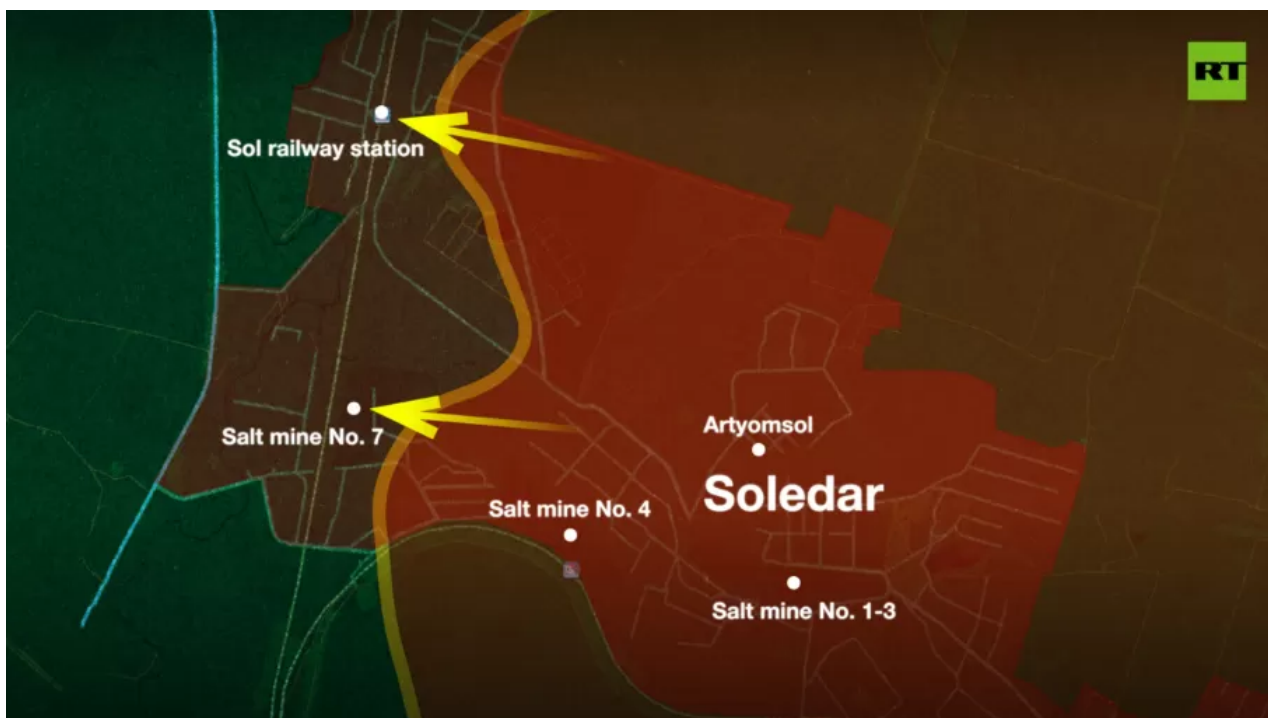
V tuto chvíli je těžké říci, jak účinná by tato rétorika mohla být pro povzbuzení ukrajinských jednotek ke kapitulaci. Vyskytly se případy, kdy se někteří vojáci vzdali, ale byly také zcela odlišné případy – jako například případ pěti ukrajinských vojáků, kteří při útoku na Soledar raději skočili z pětipatrové budovy, než aby se podrobili ruské vazbě.

Do pozdní středy ruské jednotky čistily centrální Soledar. Očekává se, že čištění solných dolů zabere více času. Podle rozvědky s otevřeným zdrojem Ukrajina uznává, že důl č.4 je pod ruskou kontrolou a její jednotky jsou na východ od tohoto bodu obklíčeny. Neexistují žádné údaje o situaci kolem dolu 7 a železniční stanice Sol, které byly pod kontrolou ukrajinské armády. Toto jsou poslední opěrné body Kyjeva v oblasti Soledar a bude těžké je udržet, protože všechny zásobovací cesty jsou otevřené nepřátelské palbě.

Ruská ofenzíva míří nejen na Soledar, ale také na osady na jeho křídlech. Vesnice Podgornoje je již pod kontrolou Moskvy a probíhá ofenzíva s cílem dobýt osadu Krasnaja Gora, která se nachází mezi

Soledarem a Arťomovskem. Pokud bude tato operace úspěšná, odřízne Arťomovsku zásobovací trasy ze Slavjansku na severu a tudíž bude přístupný pouze z Konstantinovky a Časového Jaru.

Probíhá také ruská ofenzíva zaměřená na železniční stanice Sol, Krasnopolye a Razdolovka. Pokud by byla úspěšná a jednotkám se podaří překročit řeku Bachmutku nastane vážná hrozba pro Ukrajinou kontrolovaný Seversk, jež je pro ukrajinskou armádu strategicky důležitý bod – drží tím jak Lisičansk tak Kremennaju pod svou kontrolou.

Ukrajinský odpor v Soledaru a Arťomovsku momentálně slábne kvůli intenzivní ruské ofenzívě. Existuje jasný nedostatek ukrajinských jednotek připravených k boji, kteří by dokázali odolat efektivní útočné taktice používané útočnými jednotkami Wagner PMC.

A přesto je výsledek Soledarské ofenzívy nyní na ruském velení. Zda velení podstoupí riziko velkých ztrát a pokusí se zintenzivnit ofenzívu, nebo se vrátí k pomalejší taktice zničení ukrajinské obrany, se uvidí během několika příštích týdnů.

Jde o první velké vítězství Ruska od stažení se z Balakleje, Krasného Limanu a Chersonu. Je také důležité pro posílení morálky vojáků. Pro ukrajinskou armádu je to jistě hořká pilulka. Zda můžeme očekávat, že se Kyjev pokusí přizpůsobit nové situaci a bude hledat nová řešení, se teprve uvidí. Nyní víme jen to, že prezident Zelenský stále slibuje ukrajinskému lidu, že znovu dobije celý Donbas, zatímco jeho jednotky ustupují.

Vladislav Ugolnyj, ruský novinář působící v Doněcku

Zdroj: [rt.com](https://www.rt.com)